

MYLNY (3) ai

sg [m G mylnego.] ◊ f N mylną (1). ◊ pl N subst mylné (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Taki, który myli, wprowadza w błąd; fallax, lubricus, vanus Cn (3) : A ftárałem sie oto zawnzdy aby około mnie niepánováła żadna niepotrzebna prozność á powieć mylna iedno tylko według náuki twoiey RejPs 187v.

Wyrażenia: »mylne drogi, ścieżki« [szyk 1 : 1] (1 : 1): A trudno iuz małz tráfić do Pána swoiego/ Iepli sie vdałz w błędne ścieżki świátá tego. Bo gdzye sie tám obroćisz wżędzye mylne drogi RejPos 357v; Zkąd [z labiryntu] żadna Ariádná/ żadné kłębki tylné Wywieść go móc nie będą/ ták tám ściéżki mylné. KochFr 107.

[»labirynt mylny«: Jako sobie poczynał króla ateńskiego Mężny syn pięknej Aetry [...] Przeszedzsy Labiryntu mylnego pokoje ZbylEpit 10.]

Synonimy: błędny, niebezpieczny, niepewny, niestateczny, zdradliwy.

Cf DROGOMYLNY, NIEMYLNY